

Γλυκιά μου Παναγιά

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθέιτης-Αριζονίτης / Θαυμαστές διηγήσεις / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

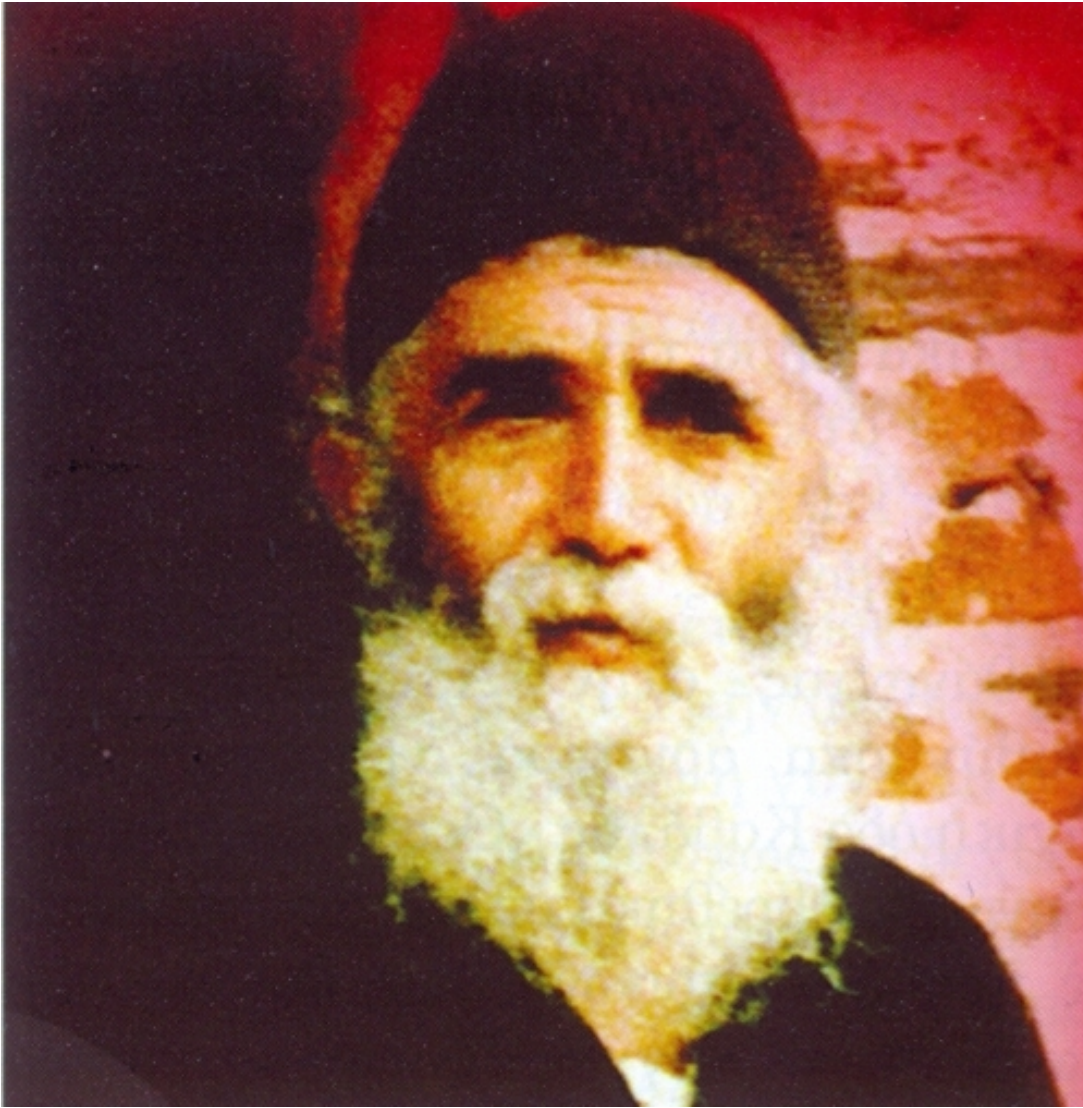

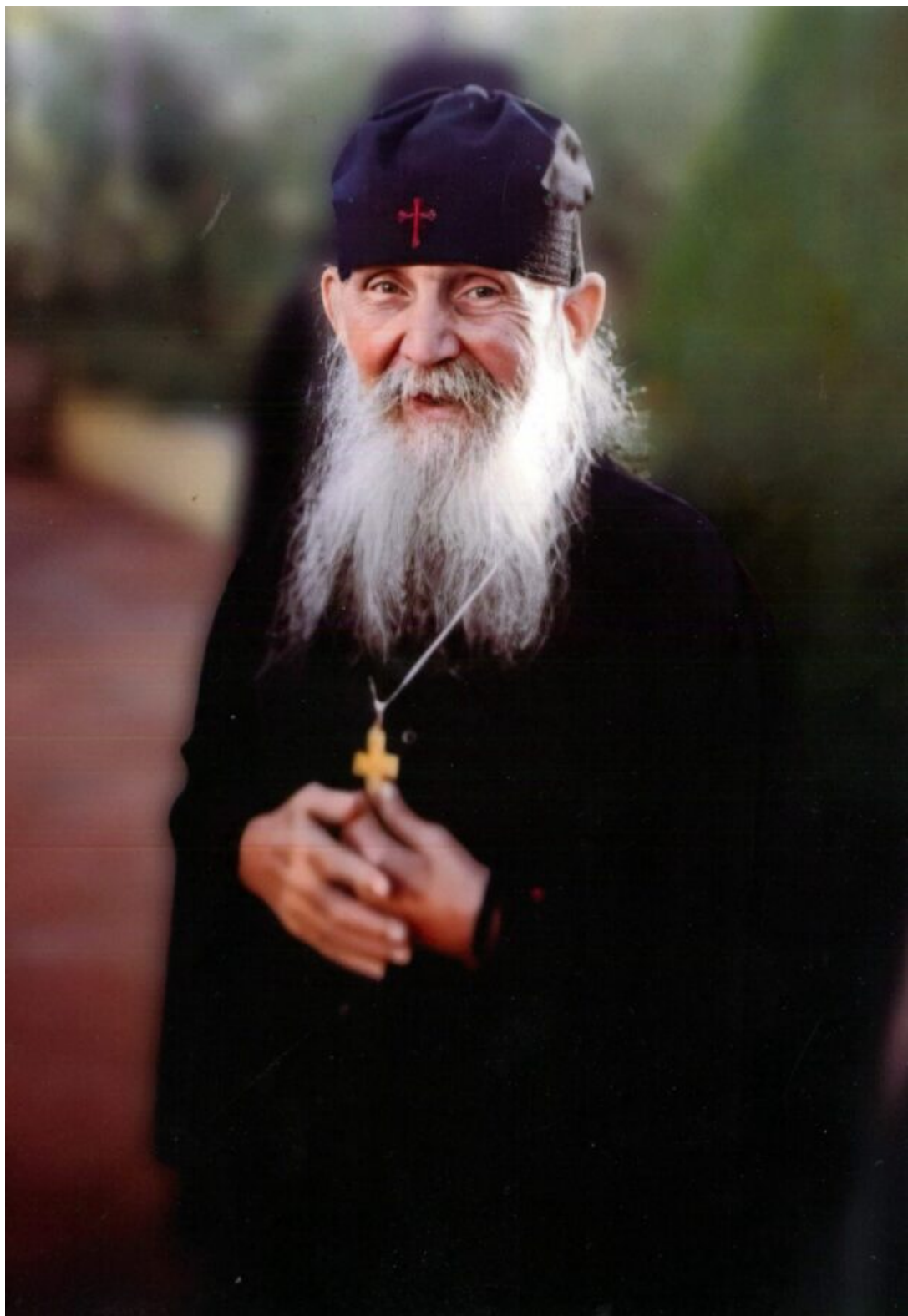
του Παναγιώτη Καπαρή

«**Παναγιά μου...** έκραζα συνεχώς, από τα βάθη της ψυχής μου και από μέσα μου και φωνακτά», έλεγε στρατιώτης του 1974. Απέδιδε στην Παναγιά την σωτηρία του από τους τουρκικούς βομβαρδισμούς και τις τουρκικές σφαίρες. «Η γλυκιά δεύτερη μάνα μου, η Παναγιά του χωριού μου και οι ευχές της μάνας μου και της γιαγιάς μου, ποτέ δεν με άφησαν μόνο μου», έλεγε και ξαναέλεγε μεσήλικας πλέον πρόσφυγας. Συνέχισε τις «ομολογίες» για τα βάσανα της ζωής, με ιστορίες από οικογενειακά δράματα, με δυσεπίλυτα διλήμματα και ένα σωρό άλλους «σταυρούς», τα οποία αντιμετώπιζε με τη βοήθεια της γλυκιάς Παναγιάς, στην καθημερινή βιοπάλη για να μεγαλώσει τα παιδιά του. Τα θαύματα με την Παναγιά ατέλειωτα, όπως ατέλειωτα είναι και τα βάσανα των ανθρώπων. Παναγιά του Κύκκου μου... Παναγιά της Τήνου μου... Παναγιά Σουμελά μου... και οι θερμές παρακλήσεις προς την Μητέρα του Θεού, την γλυκιά Παναγιά, πάντα έχουν ανταπόκριση, στην κατάλληλη ώρα και με τον κατάλληλο τρόπο. «Παναγιά μου, σώσε με...» αναφωνούν από καρδιάς οι Χριστιανοί την ώρα του κινδύνου, κι αυτό αρκεί και περισσεύει για να έλθει η εξ ουρανού βοήθεια.

Η Παναγιά μας και οι άγιοι της Εκκλησίας, μεσιτεύουν προς τον φιλόανθρωπο και πολυέλαιο Θεό, ο οποίος με «μανικό έρωτα» προς τον άνθρωπο, με απεριόριστη αγάπη, ανατρέπει την φυσική πορεία και επιτελεί θαύματα, πάντα προς τον συμφέρον του ανθρώπου. Οι άγιοι βρίσκονται σε άλλες παραδείσιες διαστάσεις, τις οποίες βίωσαν μυστικά και κατά την διάρκεια της επίγειας ζωής τους. Στην εποχή του διαδικτύου και των κινητών τηλεφώνων, οι σύγχρονοι άγιοι Παΐσιος και Εφραίμ, φανέρωσαν την δύναμη του Θεού, η οποία ξεπερνά τον θαυμαστό κόσμο της τεχνολογίας.

Ο άγιος Παΐσιος, μια μέρα δέχθηκε στο κελί του μια ομάδα ιερέων, ανάμεσα τους και ένας θεολόγος καθηγητής και ψάλτης ο οποίος αμφέβαλε αν οι Απόστολοι από τα πέρατα της γης παρευρέθηκαν στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Έστω και αν έψαλλε τον συγκλονιστικό ύμνο «Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε». Χωρίς να αναφέρει οτιδήποτε στον άγιο, ο καλός καθηγητής, άκουε τα λόγια του αγίου Παϊσίου και σιωπούσε. Η συνάντηση τέλειωσε και ο Άγιος κάλεσε μόνο τον θεολόγο και του είπε ότι «λυπάμαι πολύ διότι δεν πιστεύεις ότι οι απόστολοι πήγαν, εν πνεύματι, στην Κοίμηση της Παναγίας». Παραδέχθηκε το γεγονός ο θεολόγος. Τότε ο άγιος ακούμπησε το χέρι του στον ώμο του καθηγητή και του είπε: «Αυτή την ώρα θα ταξιδέψουμε μαζί και θα πάμε σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις που σπούδασες». Πήγαν μαζί στην Αγγλία, στο Μόναχο, στο Βουκουρέστι και σε άλλες δύο πόλεις και σε λίγα λεπτά ήρθαν πίσω. Και του είπε: «Όπως εμείς πήγαμε μαζί, σε μια στιγμή, σε αυτές τις πόλεις που γνωρίζεις και ξέρεις, έτσι πήγαν και οι απόστολοι στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου». Με θαύματα δίδασκε ο άγιος Παΐσιος και όχι μόνο με λόγια.

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης-Αριζονίτης (26 Σεπτεμβρίου 1928 - 8 Δεκεμβρίου 2018)

Ο μακαριστός άγιος γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας, μια μέρα βγήκε από το εξομολογητήριο και ρώτησε έναν νεαρό Αμερικανό αν έχει καλό, σύγχρονο και μοντέρνο κινητό τηλέφωνο. Ο νεαρός απάντησε θετικά και όταν απορημένος ρώτησε τον λόγο, ο άγιος Εφραίμ του είπε: «Να τηλεφωνήσεις σε μια ώρα σε μια μονή του Αγίου Όρους, για να μιλήσω». Ο Αμερικανός σε μια ώρα τηλεφώνησε και

ένας μοναχός ο οποίος απάντησε το τηλέφωνο τού ανέφερε ότι ο γέροντας βρίσκεται στο μοναστήρι του Αγίου Όρους και μάλιστα ήθελε να μιλήσει στον ίδιο. Ο άγιος Εφραίμ πήρε το τηλέφωνο και του είπε: «Έλα παιδί μου Τζον, γι' αυτό σε είπα να πάρεις τηλέφωνο, για να μπορέσουμε να μιλήσουμε! Εγώ από το Άγιο Όρος και εσύ από την Αριζόνα! Για να δεις τι εστί Ορθοδοξία και τι είναι Χάρις του Αγίου Πνεύματος! Θα τα πούμε σύντομα Τζον!» Ο νεαρός συγκλονισμένος άνοιξε την πόρτα του εξομολογητηρίου και είδε ότι ο γέροντας Εφραίμ δεν ήταν μέσα. Ο νεαρός πήγε στην παρέα του και άρχισε να εξιστορεί το βίωμά του. Και όταν τελείωσε την διήγηση, βγήκε από την πόρτα του εξομολογητηρίου ο γέροντας Εφραίμ και του είπε: «Τζον έλα να σε δω...» Και το θαύμα έγινε.

Το ιλαρών φως στα καυτά απογεύματα του Αυγούστου και οι κατανυκτικές ακολουθίες των παρακλήσεων προς την Παναγία, αποτελούν βάλσαμο παρηγοριάς, δύναμης και χαράς για τους πιστούς. Και οι θεσπέσιοι ύμνοι λειτουργούν με μυστικό τρόπο, λυτρωτικά για τις ψυχές των ανθρώπων. «Πάντων θλιβομένων η χαρά και αδικουμένων προστάτις... Άχραντε σπεύσον, δυσωπούμεν ρύσασθαι τους δούλους σου».

Πηγή: Εφημερίδα «[Η Καθημερινή Κύπρου](#)»